

Katoliška akcija nepotrebna. Iz 3. reda naj prihajajo dobro vzgojeni apostoli Katoliške akcije. Pomoč mora biti medsebojna. Tretjeredniki se ne smejo odtegniti delu v društvih Katoliške akcije, marveč morajo v njih sodelovati z istim navdušenjem ko v 3. redu. Gvatski škof je v svoji pridigi v modenski katedrali primerjal 3. red in Katoliško akcijo dvema vojskama, ki delujeta v vinogradu Gospodovem.

*
ZA FANTE!

Dne 7. septembra, ob treh popoldne, se boče vršil v Karlinovi dvorani škofijski zbor fan-tovske KA. Na dnevnem redu bodo poročila članov škofijskega vodstva, volitve novega vodstva, predlogi in slučajnosti. Vse delovne skupine FKA naj pošljejo na ta zbor svoje zastopnike.

*

Hoče. Hočani so imeli veliko in redko pevsko slavnost. Pevski zbori iz Cirkove, St. Janža na Dravskem polju in domači iz Hoč so pripravili na dekanijskem vrtu pevski koncert, na katerem so nastopili s pesmimi za moški in mešani zbor posamič in skupno. Zbor iz Cirkove je vodil g. Plohl, šentjanžkega g. Colnarič in hočkega g. Furlan. Skupno petje pa sta vodila menjaje g. Colnarič in g. Plohl. Nismo podrobneje na tem mestu pisati o nastopu posameznih pevskih zborov. Le eno moramo poudariti: Pevska ideja na Dravskem polju stanovitno napreduje. Hvaležni moramo biti iz vsega srca požrtvovalnosti naših organizatorjev in pevovodij, ki so pravi pionirji pevске kulture po deželi, občudovati in pohvaliti moramo vneto naših podeželskih pevčev in pevcev, ki vkljub težkemu poljskemu delu sedaj v poletnem času posvetijo svoj prosti večerni čas napornim pevskim vajam. S tem očitno pokažejo, da si znajo najti prave duševne hrane in poštenega razvedrila, obenem pa cenijo in ljubiti svojo domačo pesem. Zares lep je bil pogled na vse tri zборе ob skupnem nastopu. Sto pevcev in pevčev so postavili na oder in iz sto navdušenih grl je izzvenela končna »Pevska koračnica«. Po koncertu so pevovodje ustanovili pod okriljem Pevske zveze dravsko pev-

sko okrožje, v katerega bodo v bodoče pritegnili še vse okoliške zборе. V njihovem delovanju jim želimo obilo uspeha in božjega blagoslova!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Domače glasbeno društvo »Jelka« je pripravilo svoj prvi koncert s sodelovanjem tamburaškega zbora Kmetškega bralnega društva. Nastop je uspel v vsakem oziru. Uvedel ga je predsednik Ipavčeve pevske župe g. profesor Mirk, pozdrave pa je prinesel tudi zastopnik pevskega zbora Glasbene Matice v Mariboru. Moški in mešani zbor sta zapela 15 pesmi, tamburaši pa so podali pet skladb. Pevce in tamburaše vodi g. učitelj Petrun. Izvajanje je bilo prav dobro. Vsem skupaj ključemo: Le naprej po tej poti! Novi uspehi gotovo ne bodo izostali! Bog vas živi!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Praznik Marijinega Vnebovzetja je bil letos za našo Marijino družbo posebno slovesen dan. Po daljši pripravi je bilo sprejetih 22 novih družbenk pri jutranji službi božji. Po slovesnem vrodu belooblečenih deklet v cerkev je imel bodrilen nagovor g. profesor Peter Kovačič iz Celja in nato se je izvršil obred sprejema. Lepo skupno petje deklet je povzdignilo celo slovesnost. Med slovesno sv. mašo ob asistenci domačega g. župnika in bogoslovca g. Horvata so pristopala vsa dekleta Marijine družbe k Gospodovi mizi. Popoldne je bila pa posvečena akademija v proslavo Marije z deklamacijami, igrico, govori in petjem. Ta slovesnost je dala novo pobudo Marijini družbi in dvignila ponos med dekleti, da so članice najštevilnejše in najboljše organizacije v Sloveniji, in vzbudila

Pozor!

Obiskovalci Maribora v času evharističnega kongresa se vabite, da si ogledate veliko zalogo vseh vrst električnih potrebščin, modernih lustrov, likalnikov, stikal, žarnic, motorjev, ventilatorjev in delov električnih teles v podjetju in trgovini **Alojzj Rečnik, na Kralja Petra trgu — Pobrežka cesta.** Izvršujem vsakovrstne električne inštalacije in napeljave. 319

Pozor!

zvestobo do Marije, kakor so slovesno zapele: »Marijino zastavo bom sledila, Bogu za vselej to sem obljubila, od nje ne loči me nobena sila.« Čimveč bo mladine v župniji v varstvu Brezmadežne in čimbolj bo vladal Marijin duh, tem srečnejše bodo hiše, tem jasnejša bodočnost. — V vasi Oblaki so letošnjo poletje postavili Mariji v čast lepo prostorno kapele, ki bo vaščanom v ponos in veselje. Blagoslovitev lične kapele bo drugo nedeljo v mesecu oktobra.

Dobova ob Savi. Na praznik Marijinega rojstva dne 8. septembra, ob 8. uri zvečer, priredi cerkveni pevski zbor v Dobovi misterij Calderon de la Barca: »Skrivnost sv. maše«. Prekrasno razlago misterija svete maše in še kajipot, kako lahko človek miselno in čustveno prisostvuje posameznim delom z mašnikom-liturgom sodaruje, podaja nesmrtno delo velikega španskega duhovnika-pesnika Calderona de la Barca. Zato pridi in poglej ta misterij, da se tudi tebi razodene, kako je sveta maša lepa in resnično sveta in vsa skrivnostna.

Na Gori pri Sv. Petru niže Maribora se vrši romarski shod na Malo Gospojnico 8. septembra kakor druga leta. Na predvečer ob 6 pridiga za romarje, nato pete litanije in sv. blagoslov. Na praznik ob 5 tih sv. maša, ob 6 pridiga, nato slovesna sv. maša za antonjevske romarje. Ob 10 je pridiga in sv. maša. Točno ob pol 8 odidemo z romarji v procesiji

na evharistični kongres v Maribor. Kot priprava na evharistični kongres se opravi na Gori v sredo, četrtek in petek pred Marijinim praznikom tridnevnic. Ob teh dneh bo ob 5 tih sv. maša, ob pol 6 pridiga, nato pet sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Vsako jutro se bo spovedovalo od pol 5 naprej.

St. Peter pri Mariboru. Poročila sta se Škof Franc iz Zimice in Repina Marija iz Metave. Prevezla sta lepo Kranerjevo domačijo v Ruperčah. Da bi bila srečna! — Snuje se podružnica »Boja«. Pravila so že predložena banski

Najstarejši časopis je prenehal izhajati.

Iz nekdanje cesarske prestolnice Pekinga na Kitajskem prihaja poročilo, da je prenehal izhajati po 1534letnem obstoju dnevnik »Peking Bao«. Časopis je izhajal prvotno na rumenem svilenem papirju in v negotovih presledkih. Od l. 1800 je bil znan po celem svetu kot dnevnik.

==

Berači — bogataši.

V Njujorku je umrla te dni radi zastrupljenja z odpadki od jedi beračica, ki je zapustila 62 tisoč dolarjev, katere si je prihranila z beračenjem. Po vseh delih sveta in najbolj po vele mestih živijo berači — bogataši. Znan je slučaj

na ognju. Samo prvič sem premagal s težavo stud nad kačjo pečenko. Ubijal sem jih s palico, kakor hitro sem katero zagledal, ker sem moral štediti s pergiščem patron. Brazilijanske kače imajo belo meso, ki je skoro enako kurjemu. Nikakor pa niso vse užitne, meso nekaterih vrst je celo škodljivo.

Najbolj me je mučil in bičal dež. Potovanje v mokroti mi je začelo tako presedati, da sem si postavil ob obrežju potoka kočvo, v kateri sem sklenil počakati na konec deževne dobe. Iz trnja in drevesnega lubja sem si napravil pripravo za ribljenje. Lovil sem le manjše ribe, večje so vsikdar potegnile trnek v globočino in ga raztrgale.

Boril sem se z lakoto, mokroto, samoto ter nazadnje še z mrzlico, ki me je zagrabila z vso srditostjo.

Deževni čas je minul. Zopet sem se podal na pot v popolno negotovost...

Korakal sem vedno dalje, ne vede, katero smer bi si izbral, predan slučajju, s pekočim hrepenenjem po človeku v srcu in z vročico po žilah.

Dočakal sem drugo deževno dobo in jo prebil. Zadel sem na drevesa, kojih skorja je teknila kakor klin, kar je tudi najbrž bil. Zvečil sem jo v velikih množinah in pregnal mrzlico. Lepega dne, ko sem potoval naprej in se je že solnce nagnalo k zatonu, je udaril iz daljave na moje uho

glas, katerega sem čul, kakor bi kedo udarjal z lesom ob les. Ljudje!

To upanje me je prešinilo celega. Najrajši bi bil zajuckal na ves glas od veselja, a neki tajni notrajni glas me je prisilil, da sem molčal. Previdno sem se plazil za glasovi. Moralo je biti zelo daleč. Po eni uri hoda se mi je zdelo, da sem ravno tako daleč oddaljen od pokanja kakor poprej. Šele po daljšem potovanju sem se bližal skrivnostno neznanemu napevu, ki je odmeval skozi divjino ter služil neznanim ciljem ter namenom. Znočilo se je. Nisem mislil, da bi si bil poiskal taborišče. Le hitreje naprej in tjakaj, kjer so bivali ljudje.

Že sem zagledal v daljavi ognje, ki so švigali kvišku in krog njih so skakale temne postave.

Srce mi je nabijalo v veselem pričakovanju, pospešil sem korake. Zopet bom videl ljudi, bom čul njihov glas, zvedel bom, kje da sem, našel bom pot, ki pelje iz teh groznih divjin...

Brezštevilne nevarnosti po pragozdu so me naučile nezaupanja. Plazil sem se proti naselbini počasi ter previdno pod kritjem grmovja. Vedno bolj razločno sem videl postave, ki so skakale krog ognjev po taktu lesenega bobna. Najbrž so obhajali kak praznik. Le votlemu odmevu bobnov sem se imel zahvaliti, da sem pogodil pot do človeških bivališč.

upravi v odobritev. — Zadnje deževje je napravilo precej škode po vinogradih. Želimo si lepega solnčnega vremena. — Sadna kupčija je v zastoju. Sadje pa, kolikor ga je, je prvovrstno. Ponujajo se nam sramotno nizke cene.

Sv. Peter pri Mariboru. Pretečeno nedeljo pri rani službi božji je bil blagoslovljen prapor fantovske katoliške akcije. Popoldne pa so imeli šentpeterski fantje svoj sestanek. — V nedeljo dne 9. septembra priredijo šentpeterski župniki drugi romarski izlet k Materi božji na Svete gore. Odhod iz Št. Petra ob petih jutraj, vrnitev zvečer ob osmih. Med potom pri vrnitvi obiščemo tudi znamenito romarsko cerkev sv. Roka pri Štrajaru pri Jelšah. Vožnja tja in nazaj stane 40 Din.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Neizbrisno nam bo ostal v spominu prekrasni večer pred Jernejevimi, večer 23. avgusta. Našega pred. g. župnika in konz. svetnika Jerneja Frangoža smo presenetili ob njegovi 75letnici z ljubko bakljado in podoknico. Kakor vsak jubilej, je hotel naš dušni pastir tudi to visoko številko 75 obhajati tiho in skromno v čim najožjem krogu. Pa Marječani, ki včasih tudi v koledar pogledamo, mu tega nismo dopustili. Ob prvem mraku, ko je zablestela iz vaškega stolpa v slavnostni večer svetla številka 75, se je razvila skozi vas bakljada. Z godbo in cerkvenim pevskim zborom na čelu so stopali gasilci pod vodstvom predsednika gasilske čete in župana g. Schickerja. 37 prižganih bakelj, ki so jih nosili gasilci, je pomenilo 37 plodonosnih let, ki jih je prebil naš gospod jubilar med marješkimi župljani. Med bobnenjem možnarjev in pritrkovanjem zvonov je prispela povorka na župnijsko dvorišče. Zaorila je mogočna pesem slavljenca v pozdrav. Besede, ki so jih izrekli govorniki v imenu gasilske čete in marješke občine, v imenu učiteljskega zbora, Mar. družbe fantov in deklet in cerkvenega pevskega zbora, so bile mogočen slavospev Vsemogočnemu, ki nam dobrega dušnega pastirja ohranja med nami nevrednimi v krepkem zdravju in mladeniški čistosti. Nad zbranimi Marječani, katerih velika večina so otroci njegove šole, je ginja spregovoril g. slavljenec, zahvaljujoč se za izraze vdanosti in spoštovanja. Mi pa vemo, da g. slavljenca ne moremo in ne bomo mogli nikoli povrniti, kar imamo od njega.

saj nam je dal svojo mladost in vse svoje moči. Nekoliko se mu hočemo oddolžiti s tem, da bomo vedno prosili Vsedobrega, da nakloni našemu mnogozasluznemu g. župniku in konz. svetniku še zdravih in veselih let, da nam bo nujeno čez dve leti pozdraviti v njem zlatomašnika. To je molitev vdanih Marječanov svojemu dušnemu pastirju danes in vselej.

Ruše. Še enkrat se tukaj povdarja, da se »Ruška nedelja« obhaja kakor prejšnja leta v nedeljo po Mali Gospojnici, to je letos dne 9. septembra. Romarji se lahko udeležijo v Mariboru vseh prireditev evharističnega kongresa, tudi Slomšekove proslave ob dveh popoldne na starem mestnem pokopališču, in imajo od tam bližnjo pot v Ruše čez brv ali mali most v koroškem predmestju, od tam za Dravo k Sv. Jožefu in potem ali ob železnici ali po glavni cesti v Ruše. Kdor ne bi mogel čakati na Slomšekovo proslavo, ima ugodne zveze v Ruše z vlakom ob 13.27 in ob 14.40 in stane vožnja iz Maribora v Ruše brez legitimacije od glavnega kolodvora samo 4 Din, od koroškega kolodvora pa samo 3 Din. Mnogi se bodo radi poslužili železniške vožnje radi utrujenosti in bodo rajši darovali 3 Din, kakor pa bi dve uri peš hodili po trdi cesti. Iz Ruš v Maribor vozijo samo vlaki ob 12.03, 19.31 in 20.27. Radi Slomšekove proslave v Mariboru bo večerna pobožnost v Rušah še le ob pol 7 zvečer. V nedeljo pa bodo sv. maše od 5 naprej vsake pol ure do 10. Tudi spovednikov bo dovolj na razpolago. Tako se bo lepo združil evharistični kongres z Marijino proslavo v zadovoljstvo našega vernega slovenskega naroda.

Sv. Jernej nad Muto. Nimamo mnogo novic, ki bi bile vredne, da se pošljejo v svet, takšne namreč, ki spadajo v časnik, če se zgodi tukaj kaj slabega, naj to ostane doma. Kriza nas tlači kakor povsod in meja z vsemi svojimi neprijetnostmi je tu. Letos je minilo 10 let, odkar je tukaj ukinjena župnija, in je tudi ne bo, dokler bo državna meja tu in dokler bodo slovenski duhovniki tako slabo plačani. Cerkev pa stoji na lepem prostoru in ima lepa cerkvena oblačila, kar pride posebno do izraza ob godu cerkvenega in nekdanjega župnijskega patrona sv. Jerneja. In tako hočemo kratko poročati, kakšno je bilo letošnje jerne-

jevanje. Na god dne 24. avgusta so zopet prišli, oziroma se pripeljali na ovenčanem vozu, do Mute vrli pevci iz Remšnika in so nas razveselili s krasnim petjem v cerkvi in zunaj. Hvala Vam! Pa še drugo leto zopet, ker do tretjega rado gre, potem pa, kakor bo, tako pa bo. Kot posebnost je treba omeniti, da je na god tukaj podelil v cerkvi novomašniški blagoslov g. novomašnik kapucin p. Gabriel Škof od Sv. Petra pri Mariboru, ministriral pa je pri sv. mašah g. Ivan Hribernik, župan na Muti. Cerkev je bila ovenčana tako, da je bila dobesedno ena sama roža, torej planinska roža. Na Jernejevo nedeljo so prišli pevci iz Mute, z njimi g. kaplan Peitler, in še g. Slana iz Pernice, bila je tokrat levitirana velika sv. maša s 4 duhovniki, kar je pač redkost v tem kraju, in se je to ljudem dopadlo. Neki kmet od Sv. Treh kraljev je prav po pohorsko povedal takole: »Permojdunaj, veste, tako, kakor je bilo danes tukaj, tako je menda pri sv. Jerneju samo vsakih sto let enkrat.« Naj bodo te besede javno priznanje in javna zahvala vsem, ki so kaj pripomogli k slovesnosti, ki je bila prisrčna in odkritosrčna in mnogim v duhovno vspehudo in telesno razvedrilo.

Kebej na Pohorju. Rešena trpljenja te doline solz kot žrtev materinske ljubezni je sklenila svoje pozemeljsko življenje blaga gospodinja in krščanska mati v 34. letu svoje starosti Leopolda Fridrih. Zapustila je mladega moža in 4 male otročiče. Bila je tudi dobra zavetnica ubožcev. Imela je dokaj lepo navado, da je rada čistila božje Srce, in redno opravljala pobožnost prvih petkov. V cvetu mladosti je bila večletna cerkvena pevka in ob enem vrla Marijina družbenica in tretjerdnica. Zadnji v življenju je bil prvi petek dne 3. avgusta t. l. Sprejela je še ta dan zakramente za umirajoče. Ob grobu je v poslovnih besedah g. župnik Panč Jožef postavil njeno vzorno življenje za vzgled vsem ženam. Nato je sledila žalostinka cerkvenih pevcev: Sveti ji večna luč!

Sv. Anton v Slov. goricah. Življenje po krščanskih načelih ustvarja blagoslovljene in srečne krščanske družine. V nedeljo dne 26. avgusta je bila ena taka naša poštna kmečka rodbina deležna posebne slave in časti. Krstili smo devetega sina malih posestnikov Jožefa

Vročje veselje je vzplamtelo v meni. Hotel sem stopiti iz kritja, a nekaj nerazumljivega me je sililo, da moram predvsem te ljudi opazovati natančneje. Bili so le moški. Skakali so v vseh mogočih pregibih sem ter tja, držeč v rokah razne predmete iz ilovice in perja. Nobenega drugega glasu ni bilo čuti, kakor votlo grmenje bobnov in tleskanje golih nog po tleh. Nemo so kolarili ljudje krog ognja v temnem gozdu. Naenkrat je prekinil tišino do mozga segajoč krik iz nekaj deset človeških grl, ki je prešel v tuleče jadikovanje. Podžgani od krikov so skakali še bolj divje, dokler niso zdvijali proti kočuram, kojih temne obrise sem zasledil v daljavi.

Iz teh so pritirali kakih 12 moških, žensk in otrok. Vsi so bili zvezani in so stali sklonjenih glav. Krog njih je kar mrgolelo divjaških postav. Najbrž je bilo zbrano celo plemo. Ženske so bile nekoliko dalje proč v napetem pričakovanju. Vse je presegal po velikosti mož, katerega skraja niti opazil nisem. Pobarvan je bil belo-rdeče, okrašen s pisanim perjem in je bil najbrž glavlar. Držal je v rokah črn kij. Zaplesal je med krikanjem krog zvezanih ter pobijal nesrečneže z batom do nezavesti. Kakor volkovi so se vrgli drugi moški na pobite. Trupla žrtev so vlekli k ognju, kjer so jih pritrdili spretno na palice, da so se cvrli liki divjačina na drogu.

Kar naenkrat je nastala grmada za grmado, na vsaki se je peklo po eno človeško telo. Svojim očem nisem prav zaupal. Mislil sem, da mi lažejo s to peklenko sliko radi mrzlice. Omenjal sem si oči, gledal, zasajal pogled, grozno je bila istina! Videl sem, da so bila človeška telesa pritrjena na droge, katere so sukali rjavi zlodeji nad ognjem. Na ta način so pekli moške, ženske in deco . . . In sedaj . . . Kaj je bilo to? Rablji so privlekli novo žrtev. Plameni so se oprijeli svežega plena, naenkrat je odprl do nezavesti pobiti oči. Njegovo kričanje se je pomešalo s klici mučiteljev, ki so zasledovali polni radosti strašno predstavo.

Pozneje sem zvedel, če se kateri prebudi na ražnju iz omotice, je njegovo meso »medicina«, ki skriva v sebi čudežne moči. Na tak način pridobljena medicina postane last glavlarja, ki jo zamenjava v prav majhnih količinah proti darovom in velikim kosom drugega mesa. Medicine mučenikov so posebno mogočna sredstva, s pomočjo katerih vlada glavlar nad plemenom. Pri vsaki grozni pojedinosti se navadno zbudi po ena žrtev, da pretrpi nepopisno strašno smrt počasnega pečenja pri živem telesu.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

berača, ki je bil rodom Nemeč in je umrl pred 2 letoma v Meranu na Tirolskem. Zapustil je svoje ogromno premoženje kitajski vladi, da naj organizira z zapuščinno bojkot proti Evropi. V Milanu v zgornji Italiji so našli lepega dne v podstrešni sobici mrtvega berača. Pod podlago njegove čisto razcapane sukneje so našli ušatih 100.000 lir v papirju. Slučajev, da so bili na videz najrevnejši berači resnično bogataši, je vse polno. Mnogo je že bilo takih prosjakov, ki so nadlegovali javnost tako dolgo za milodare, dokler niso priberačili gotovo svoto in so sami zase obogateli. Večina takih slučajev pa ostane seve tajna.

in Marije Fekonja iz Vanetine. Za botra je bil temu otroku Nj. Vel. kralj po svojem zastopniku majorju Pauli Jerneju iz Maribora. Odposlancu kralja v pozdrav je najprej prečital par besed župan oziroma občinski predstojnik g. Zimič Jernej na banovinski cesti, kjer je bilo zbranih poleg občinskega odbora nekaj uniformiranih ljudi. Ogromna množica vernikov pa je bila zbrana okrog Hčnega oltarja tik ob župnijski cerkvi, kjer so se v polkrogu za svojimi zastavami razvrstili člani cerkvenih organizacij, ki štejejo v župniji skupno čez 900 članov. Častno stražo so tvorili člani društva starih vojakov in invalidov v svojih krogih. Kakor lep šopek pa so bili spredaj razvrščeni otroci in bele deklice z venčki na glavi, sveticinjami na prsih in praporčkom Marijinega vrtca v sredini. Zagrmeli so topiči in zazvonili so zvonovi, ko je stopil vidno vzradoščen kraljevi zastopnik s sreznim načelnikom dr. Senekovičem med nas. Z izbranimi in tehtnimi besedami ga je pozdravil vlč. g. župnik Škof Franc v imenu cerkve in vsega naroda, ki je v ogromni večini globoko veren in zato tudi resnično vdan in zvest domovini in kralju. Pevski zbor je krepko zapel državno himno, nakar je namestnik visokega botra g. major prevzel otroka, ki ga je krstil g. župnik Škof Franc ob asistenci kaplanov Paluc Ignacija in Petan Janka. Nato se je vršila slovesna sv. maša za otrokovo rodbino. Posebno mogočno so danes donele pesmi »Kristus Kralj« in »Povsod Boga«, ki jih je poleg zbora pela vsa cerkev, tako da so sami predstavniki oblasti izražali priznanje krasnemu petju. Zastopnik Nj. Vel. kralja se je mudil v družini novokrščena z velečislanim g. sreznim načelnikom in domačimi duhovniki do večernih ur. Vsem častitkam, ki so bile ob tej priložnosti izrečene prebrečnemu očetu in materi, se pridružujemo še tudi mi. Bog naj živi in krepi starše, ki sta v zadnjih 14 letih zakonskega življenja dala cerkvi in domovini 11 otrok, med temi 9 fantov, ki so vsi, kar je glavno, lepo krščansko vzgojeni.

Polenjak. Težek udarec je zadal v naši župniji posestniško družino Vrbnjakovo v Bratšlavcih. Težka in kruta bolezen ji je ugrabila ljubega in dragega očeta Donata Vrbnjak. V ponedeljek dne 27. avgusta je, spreviden in lepo pripravljen na zadnjo uro, mirno v Gospodu zaspal. Rajni je bil ugleden in splošno spoštovan posestnik. Hodil je, dokler so mu moči dopuščale, redno vsako nedeljo k službi božji. K njegovemu pogrebu, ki je bil v četrtek dne 30. avgusta, se je zbralo polno prijateljev ter znancev, da ga spremijo k zadnjemu počitku. Globoko žalujoča družina se vsem prav iskreno zahvaljuje.

Konjice. Da bi znali, koliko splošne radovednosti in zanimanja je vzbudilo naše poročilo o dvoboju med »mladostrelcem« in konjiškim zmajem pri naprednih tržanjih, nasprotno pa dokaj šaljivih komentarjev od strani »nazadnjaških«, bi storili to malo uslugo že poprej. No, hvala Bogu, sedaj je vendar enkrat konec te žalostne epizode, življenje v trgu prihaja polagoma v normalni tir, dokler, kakor menijo nekateri hudomušneži, ne pokličejo naš ata ponovnega junaka, ki bo s pravcati herojskimi zobovi pohrustal zadnjo koščico tega zakletega sovraga. Dotlej mu pa privoščimo prav mirno spanje za obokanimi zidovi njegovega gradiča v nadi, da ga tudi v bodoče nasajeni bajonefi ne spravijo iz skrivališča. Vsem za kulturo in naprednost tolikanj požrtvovalnim tržanom pa nujno svetujemo, naj zavfahajo rokave in primejo za lopate ter odstranijo kupe smeti in navlake, ki se tako nelepno razprostirajo pred vsami vhodi pokopališča. Saj

mnjenja smo, če kogar ne sili krščanska zavest, oziroma spoštovanje do rajnih, nas mora pa ozir do tujcev, ki se zgražajo nad tem; zna se pa zgoditi, da bomo postali ravno vsled tega še bolj »kulturno znameniti«. Drugo vprašanje časa je pa naša razvalina Tattenbacha. Edini preostanek nekdanjih mogotcev, daleč naokrog vidni stolp, privlačna točka mnogoštevilnih izletnikov in ekskurzij, se manjša in izginja vsled vremenskih neprilik od dne do dne. Pa nihče se ne zgane, da bi kaj storil za ohranitev te zgodovinske vrednote. Mislimo, da b. vsaj napeljava strela oda ne požrla tolikih svet, da bi se od strani občine poskrbelo za ohranitev te zgodovinske zgradbe. Naši možje bi pa s tem storili veliko lepše in hvaležnejše delo, kakor je bilo preganjanje konjiškega zmaja.

Sv. Jakob pod Kalobjem. Neizprosna poslanika božja smrt, ta neljub, a neizogiben gost slihernega, je prejšnji teden dne 22. avgusta potrkala na vrata ugledne in trdne krščanske hiše pri Zepkovi. Pred božji prestol je ta poslanika, katere rojstni dan je bil dan Adamovega padca, pospremila blago dušo komaj 39-letnega posestnika Jožefa Slomška, sina izdelovatelja mlinskih kamnov in bivšega oblastnega poslanca Slomška od Sv. Jurija ob južni žel, telesne ostanke pa je vzela zemlja, kot je molil duhovnik in z njim še 4 bogoslovci. Gospod, podeli njemu večni pokoj, ženi in 4 otročičem pa svoje varstvo in tolažbo!

Vojnik. Vreme nam zelo nagaaja. Otave je še nekaj za sušiti, pa ni solnca, ne vemo, kako jo bomo posušili. Nekdo je že predlagal, da bi bi jo v hmeljskih sušilnicah sušili. Tudi krompir bo začel gniti. Tako bo bolj slab pridelek. — Na evharistični kongres v Mariboru se tudi spravljajo Vojničani. V župnišču se jih je prijavilo 30 oseb, nekaj se jih bo peljalo s kolesi in nekaj se jih bo peljalo z avtobusom. Tako bo naša župnija v tej krizi še precej častno zastopana na kongresu.

Sv. Rok — Šmarje. (Zalost in veselje.) V noči od nedelje na ponedeljek, od 26. na 27. avgusta, je trepetal pač ves Sv. Rok. Menda za slovo so nam pasji dnevi pripravili čudno razsvetljavo, grozen ropot in strašen prizor. Krog polnoči je začelo bliskati in je bliskalo 3 ure tako neprestano, da se nam je zdelo, da nebo gori. Vmes pa je treskalo, da je bilo groza. Hrsk — je zahreščalo ob dveh blizu cerkve in ko smo pogledali iz hiš, je vkljub nastalemu nallvu rdeči petelin že divje plesal po Štrunkarjevem gospodarskem poslopju, palil natrpano krmo in slamo ter celji hrib s strašno lučjo objemal. Sreča v nesreči je bila, da je domači sin v par trenutkih rešil vso živino in en voz in da so v največji naglici prihiteli možje in fantje ter s pomočjo domače gasilske čete razdivjanemu elementu junaško zadržali pot na v neposredni bližini stoječi hlev in hišo ter na sosedna poslopja. Pridni sosed je ob poslopje in ob vso skrbno spravljeno krmo. Sam si ne more pomagati, ga pa bodo brezdvomno vseskozi dobrosrčni župljani radodarno podprli in mu tako skelečo ter zevajočo rano kmalu ozdravili. Bog daj! — Za dežjem pride solnce in strašni noči je sle-

Trdovratno zapeko, katar debelega črevesa, napetosti, želodčne motnje, zastajanje krvi, nedelavnost jeter, zlato žilo, bolečina v kolkih odpravimo gotovo z uporabo naravne »**Franz Josefove grenčice**, če jo izpijemo zjutraj in zvečer malo čašico. Zdravniki strokovne veličine izpričujejo, da učinkuje »**Franz Josefova grenčica**« celo pri zdravljenju črevesju brez bolečin. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

dil za naš kraj veseli dan. Ob devetih se je pripeljalo mnogo nad 500 pobožnih romarjev iz Šaleške in cele Savinjske doline, ki so na potu k Mariji Bistriški v spremstvu 16 gg. duhovnikov obiskali našo farno cerkev ter med slovitimi kapelami poromali k Sv. Roku. V družbi domačinov so do zadnjega prostorčka napolnili prelepo cerkev, koje zgodovina in znamenitosti jim je nakratko obrazložil domačin monsignor prof. Vreže iz Maribora. Pri sv. maši, katero je daroval teharski g. župnik Vesnjak, so divno lepo prepevali Šmihelčani iznad Mozirja, nevtrudni voditelj romarjev g. kapucinski gvardjan p. Ladislav Hazemali iz Celja pa je v izbranih besedah tolažil mogočne vtise pri obisku Marijine cerkve, prelepih kapel in šentrohovske vrasotice ter podal praktična navodila za blagoslovljeno izvršitev lepo zasnovanega romanja. Težko smo gledali za njimi, ko so v najslabšem vremenu odhajali od nas, pa smo trdno prepričani, da nas bodo še mnogokrat s svojim prihodom razveselili, si tukaj zdravje in srečo sprosili, pa se tudi prelepega razgleda na goro Oljko, na Sv. Radegundo nad Šmleom, na Sv. Križ pri Belih vodah in na Sv. Uršo nad Slovenjgradcem ter na velikane Ojstrica, Grinovec, Stol, Raduha, Peca itd. navžili.

Marija Gradec pri Laškem. V dopisu »Slov. gospodarja« iz Marija Gradca v št. 32 se je vrnila tiskovna napaka, katero so čitatelji gotovo že opazili in sicer glede naših občinskih doklad. Doklade so znižane od 140% na 130%, ne pa na 88%. Pri lanski septemberski ureditvi občin smo slišali prej zagotovilo, da se bo oziralo na upravičene želje ljudstva, kar pa se ni zgodilo. Razdelitev bivše občine Sv. Rupert ni zadovoljila bivših šentrupertskih občanov, ki so pripadli deloma k Marijagradcu in deloma k Sv. Lenartu, niso pa zadovoljni z razdelitvijo tudi prebivalci starega dela zgoraj omenjenih občin, ker se razdelitev občine Sv. Rupert ni mogla izvršiti brez škode za sosednje občine. To se najboljše vidi, ako se pogleda zemljevid novih občin. Saj morajo prebivalci nekaterih vasi pri Sv. Rupertu hoditi čez marijagraško občino k Sv. Lenartu, do urada svoje občine. Občina Marija Gradec je s tem, da se ji je priključila katastralna občina Sv. Peter, prevzela tudi kot ogromno breme bivšo okrajno cesto proti Sv. Rupertu. Zelja vseh je, da se zopet vpostavi občina Sv. Rupert. — Slišamo, da bi nekateri radi, da bi se spremenila nekatera krajevna in vaška imena, tako na primer Marija Gradec, Rifngozd, Favčnlaz. Tega pa seveda ne zahtevajo prebivalci omenjenih vasi, ampak taki nasveti prihajajo od drugod; naj ostane pri starem, kakor to ljudstvo zahteva in želi!

Sv. Miklavž nad Laškim. V ponedeljek dne 27. avgusta je umrl na Gračnici v 32. letu starosti Janez Majcen. Bil je več let zaposlen kot delavec v tovarni podpetnikov. Zadnje leto je bolehal in pomagal materi vdovi v gostilni in trafik. Rajni mladenič je bil tihega in mirnega značaja, tako kakor bi ga ne bilo. Bil pa je izvrsten organizator krščansko-socialno mislečega delavstva v tovarni podpetnikov in je vodil več let tajniške in blagajniške posle skupine lesnih delavcev v Jugoslovanski strokovni zvezi. Da je bilo vse tovarniško delavstvo organizirano v Jugoslovanski strokovni zvezi, je bila predvsem njegova zasluga. To je pričal njegov pogreb dne 29. avgusta na tukajšnjem pokopališču. Delo v tovarni je počivalo, in se je delavstvo polnoštevilno udeležilo njegovega pogreba. Tudi drugi okoličani so se v velikem številu udeležili pogreba. Ob odprtem grobu sta se od rajnega poslovila č. g. župnik Čebašek in v imenu Jugoslovanske strokovne

zveze pa Lešnik Alojzij iz Laškega. Rajnkemu svetila večna luč, sorodnikom iskreno sožalje. Jugoslovanski strokovni zvezi pa mnogo tako nesebičnih sodelavcev, kakor je bil rajnik Janez Majcen.

Iz zagrebške torbe. Poromali smo na obisk k Mariji v Slovenijo. Lep dan nam je naklonila Marija za našo božjo pot na Svete gore. Tam gori za Sotlo, med bizeljskimi vinogradi, si je izbrala Marija svoje mesto, da od tam čuva nad poljem in vinogradi vse tja do Save in gori do Donačke gore. Pa smo ji poneli tudi naše zagrebške skrbi in težave. 250 so nas prinesli veliki vozovi z nevidnimi konji. Gori pod vrhom se je izmed avtobusov izmotala dolga procesija, katero so povečali tudi številni romarji eni bolj kot naši znanci in prijatelji od blizu, drugi kot častilci Marijini. Iz St. Petra pri Mariboru je tudi prav ta dan prišel en avtobus poln romarjev. Tako je bila Marijina cerkev skoro do kraja polna, čeprav je v njej prostora za več kot 3000 ljudi. Bila je to lepa slovesnost. Kar tri maše so bile in velika maša ob desetih kar v treh. Da, tudi za nas je to nekaj redkega. Ne rečem, v škofovi cerkvi se to lahko vidi vsaki dan, tudi po drugih zagrebških cerkvah se kaj takega večkrat primeri, a pri Sv. Roku se pa to kar nikoli ne zgodi, zato pa se nam je ta svečanost še tem bolj lepa videla. G. župni upravitelj iz Sv. Petra nam je priredil kar lep sprejem, tako da nas je Marija celo z napisom v slavoloku pozdravila. Tudi župnik iz Bizeljskega se nam je pridružil na božji poti in nam pri večerajah z izbranimi besedami podal prelepih mšeli in nasvetov na nadaljno pot našega življenja, ki ga naj nam vodi Marija. Naši igralci so poskrbeli tudi za razvedrilo, da smo se poleg, ko je bilo v cerkvi končano, tudi prav do srca nasmejali. Po raznih prilikah in neprilikah smo se vsi živi in zdravi pa tudi prav dobro razpoloženi zvečer vrnili v Zagreb, da se naslednjo nedeljo spet vidimo pri Sv. Roku. Sveti Rok! Saj ga že kar vsi poznate. Pa vam ga bom že tudi naslikanega pokazal ob priliki, da boste videli, kakšen je. Pa smo rekli, da ga bo treba malo popraviti. Sedaj je pa tudi cerkev sama povedala isto. In tako se bo v najkrajšem času pričelo s popraviljem in bomo morali kake tri ali štiri nedelje iskati zavetja kod drugod. Potem, ko bo cerkva malo pomlajena, jo bom pa že predstavil kot zanimivo vsebino »zagrebške torbe«.

Navodila za polovično vožnjo v Maribor.

Polovična vožnja velja od 4. do 12. septembra, vsakdo pa mora biti dne 8. septembra v Mariboru, pripelje se lahko z vsakim vlakom od 4. do 8. septembra in odpelje se lahko z vsakim vlakom od 8. do 12. septembra. Pazite na sledeča navodila:

1. Na domači postaji kupi celo karto za Maribor. Poleg te karte mora istočasno kupiti legitimacijo za 5 Din, ker gre na proslavo »Maribora«. (Nekateri so naročali te legitimacije pri Pripravljalnem odboru. Tem in vsem javimo, da so sedaj novi predpisi in sicer železnica sama prodaja legitimacije po 5 D. Mi jih zato ne moremo nikomur poslati, bomo le posredovali, da jih bodo postaje imele zadostno število na razpolago.) Legitimacijo mora postaja žigosati.

2. Na to legitimacijo, ki jo je kupil za 5 Din, se podpiše.

3. V Mariboru ne sme niti legitimacije niti vozne karte oddati, ker se z njo zastonj domov pelje.

4. V Mariboru si mora na to železniško legitimacijo oskrbeti potrdilo, da se je udeležil prireditve »Maribora«. To potrdilo se bo proti plačilu 2 Din dajalo: Med tednom in prodajalnih Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5 ter Aleksandrova cesta 6, Na dan 8. sept. pa: od 12. do 2. ure popoldne ob lepem vremenu kar na Slomškovem trgu, ob slabem vremenu v obeh prodajalnih Tiskarne sv. Cirila Koroška cesta 5 ter Aleksandrova cesta 6. Od 2. ure dalje do odhoda zadnjih vlakov: za glavni kolodvor v pisarni »Putnik«, za koroški kolodvor pri gostilni »Koroški kolodvor«.

5. Te železniško legitimacijo mora dati vsak tudi v Mariboru žigosati od železnice, preden se pelje nazaj. Železniška uprava nam je obljubila, da bo šla v tem oziru na roko.

Ker so ti predpisi novi in manj znani, zato prosimo č. gg. duhovnike, da jih ljudem točno razjasnijo. Pošljite nam kolikor mogoče točne prijave. Seveda se sme voziti tudi tak, ki se ni prijavil, toda zaradi reda, da lahko naročimo dovolj železniških voz in organiziramo železniški promet pravočasno, pošljite kar možno točno prijavo! Tudi iz onih krajev, kjer se polovična vožnja ne izplača.

»Maribor.«

Vozni red za dne 8. septembra 1934.

V Maribor se vozite z vlaki, kakor ste se prijavili.

Iz Maribora se bosta vozili z rednimi in dopolnilnimi vlaki, kot ste se prijavili, navodila dobite v Mariboru. Na postajah bodo napisali, ki vam bodo dajali navodila.

Ako kaj ne veste, vprašajte reditelje!

Viničarski vestnik.

VINIČARJI ZA SVOJE PRAVICE.

V Ljutomeru se je dne 26. avgusta t. l. vršil občni zbor »Strokovne zveze viničarjev«, na katerega so prišli kot zastopniki in delegatje viničarjev od vseh strani. Nad 400 samih viničarskih zborovalcev je tokrat sprejela v svoj prostor obsežna dvorana Katoliškega doma v Ljutomeru. Bil je to že 14. redni občni zbor stanovske organizacije viničarjev, katera si je postavila za svoj program: združiti vse viničarje, priboriti jim pravične delovne pogoje, jih socialno in strokovno naobraziti ter njim priboriti vse tiste socialne pravice, katere viničarjem grede kot delavskemu stanu. O dohodkih in izdatkih zveze, predvsem pa o raznih posmrtninskih, bolniških, porodniških in nezgodnih podporah je poročal blagajnik zveze Janez Kosič. Skupni denarni promet zveze je v tem poslovnem letu znašal Din 94.072,22. Izdanih je bilo članom podpor in sicer: 14 poročniških, 56 bolniških, 1 nezgodna in 8 posmrtninskih. Strokovni tajnik zveze Peter Rozman je v izčrpnem poročilu orisal zelo težavni položaj viničarskega stanu in je podal smernice, kako in najuspešneje bi se dalo rešiti viničarsko vprašanje. Za nadzorstvo je poročal Nedok Marko in občni zbor je odobril vsa poročila. Po volitvah načelstva, nadzorst-

va, namestnikov in strokovnega odbora in po razpravi predlogov od strani delegatov, je bila po načelstvu predložena posebna resolucija, katero si je občni zbor tudi v celoti osvojil.

Poslednje vesti.

Politične novice.

Italijanski kralj bo v kratkem obiskal Pariz, nakar bode predsednik Francije Lebrun vrnil obisk. Omenjena poseta pomenjata zблиžanje Italije in Francije.

Predsednik romunske vlade Tatarescu se je pripeljal dne 2. septembra v Beograd, kjer je gost našega ministrskega predsednika N. Uzunovića.

Ogromna stavka v Združenih državah Sev. Amerike. Stavki predilniških delavcev se bo pridružil 700.000 delavcev konfekcijske industrije.

Dopisi in prireditve.

Negova. Tukaj smo obhajali vsako leto god farne patrone Marijino rojstvo dne 8. sept., ker pa letos vsi pohitimo na evharistični kongres v Maribor, se tukaj žegnanje prestavi na nedeljo dne 9. septembra. V nedeljo dne 16. septembra proslavi naše Katoliško prosvetno društvo 40letnico svojega obstoja. Proslava se že prične pri pozni službi božji. Pride g. dr. Jeraj iz Maribora. Popoldne bodo fantje vprizorili igro »Garcija Moreno«, na katero ste sosede in domačini prav pristrčno povabljeni!

Brinjeva gora. Zadnji letošnji veliki romarski shod bo v nedeljo dne 9. t. m. Na predvečer ob šestih bo pridiga in pete litanije Matere božje. V nedeljo sv. opravilo ob šestih in ob desetih. Romarji vabljeni!

Laško. Jernejev sejem v petek dne 24. avg. je bil od strani kmetov-živinorejcev dobro obiskan; prignali so veliko in lepe goveje živine. Kupcev je bilo razmeroma malo, le nekaj mesarjev iz bližnjih krajev, za izvoz pa je kupila Kmetijska družba 10 volov. Cena je vedno nizka in sicer za vole 3,50 do 4,50 Din za 1 kg žive teže. Pri takih cenah je rešit v kmeta iz krize popolnoma nemogoča. Kmetje si niti poštene obleke ne morejo več naviti.

Ločica pri Polzeli. Komaj smo malo pozabili strah pri zadnjem ognju, že je požigalčeva roka zopet na delu. Dne 27. avgusta ob pol 12. uri ponoči je izbruhnil ogenj v kozoletu gospe Franciške Pirc. Ker je stal kozolet prav na sredi vasi, je bila velika nevarnost, da bi bilo nesrečnih več sosedov. Pa hvala Bogu in vrlim gasilcem, da se je ogenj omejil.

300 rubljev za juho.

Knez Potemkin, oboževanec ruske carice Katarine II., je izdal leta 1791 za svojega 4mesečnega bivanja v Petrogradu 1.200.000 rubljev. Ta ogromni izdatek si lahko predočimo, če pomislimo da so stale njegove dnevne pojedine 800 rubljev in samo knezova najljubša juha 300 rubljev. Ko se je mudil knez v mestu Jassi ob Moldavi, je poslal v Moskvo brzosela, da je pripeljal seboj knezovega kuharja, ki je edini znal pripraviti gospodarju njegovo najljubšo juho. Večkrat je plačal Potemkin, če je poželet črešnje, za eno 6 rubljev. Resnično: uprav knežja potrata!